

5. Te vragen genade:

Ik vraag de genade dat God mijn kwetsuren bezoekt en me sterk en moedig maakt.

6. Een concreet te zetten stap

Deze week neem ik een tijd van stilte en noteer ik in waarheid op een blad papier mijn zwakheden. De volgende dag bid ik tot de Heer en bied ik mijn zwakheden aan en aanvaard ik, vertrouwend op de genezende kracht van de Heer, dat Hij mij sterk en moedig maakt en het om mezelf heen draaien beëindigt.

7. Gebed

Heer, ik wil mijn fragiliteit/kwetsuren laten bezoeken door Jou; ik wil in de waarheid gaan staan en die fragiliteit/kwetsuren niet meer verbergen. Kom in mijn fragiliteit. Kom me daar bezoeken. Maak me moedig en sterk zodat ik mezelf en mijn broers en zussen kan beminnen. Thérèse, bid voor mij.

8. Lied(eren)

Onze schuilplaats is God (Opwekking)

<https://www.youtube.com/watch?v=c4Gk8dYj18Y>

Ik voelde liefde in mijn hart stromen, vreugde van mijn hart

<https://www.youtube.com/watch?v=P9my0wDih1U>

Boekje Theresia

2de week

De genade van Kerstmis

1. Het woord van God

“Ze zal een zoon baren. Geef Hem de naam Jezus, want Hij zal zijn volk bevrijden van hun zonden” (Matt. 1,21)

2. Toelichting van het thema van de week

Theresia's jeugd was niet gemakkelijk: moeilijke gebeurtenissen maakten haar fragiel en overgevoelig. Op kerstnacht, als ze 13 jaar is, wijzigt dit eensklaps. Ze getuigt hoe Jezus in die nacht, de nacht van haar ziel veranderde in stromen van licht en haar sterk en moedig maakte. Ze stelt dat Jezus *“in een oogwenk het werk tot stand bracht dat ze in tien jaren tijd zelf niet had kunnen klaarkrijgen”* en dat Hij zich daarvoor tevreden stelde met haar goede wil. Ze besluit: *“In één woord, ik voelde de liefde in mijn hart binnenkomen, tegelijk met de behoefte om mijzelf op de laatste plaats te stellen, om anderen plezier te doen. En sindsdien was ik heel gelukkig!”*

3. Tekst om in gebed te brengen tijdens de komende week.

(« Ik geloof in Gods Liefde » - Manuscript A folio 44v - 45v)

De goede God moest wel een wonder doen als ik ineens groot wilde worden. En dat wonder heeft Hij gedaan op de onvergetelijke dag van Kerstmis. In deze nacht vol licht, die de blijdschap van de heilige Drievuldigheid doet oplichten, veranderde Jezus, het lieve kindje van één uur oud, de nacht van mijn ziel in stromen van licht...(Ps.139,12) In deze nacht waarin Hij zich zwak en lijdend maakte uit liefde tot mij, maakte Hij mij sterk en moedig. Hij rustte mij toe met zijn wapens

(Ef.6,11) en sinds die gezegende nacht werd ik in geen enkel gevecht meer verslagen, maar ging ik van de ene overwinning naar de andere. Ik begon om zo te zeggen "de loop van een reus!(Ps.19,6)" De bron van mijn tranen droogde op en brak sindsdien maar zelden en met moeite meer door. Dit bewees de juistheid van het woord dat mij was gezegd : "Je huilt zoveel in je kindertijd dat je voor later geen tranen meer over zult houden! ... "

Het was 25 december 1886 toen ik de genade verkreeg om mijn kindertijd achter mij te laten, kort gezegd : de genade van mijn totale ommekeer. Wij kwamen terug uit de nachtmis waar ik het geluk had de sterke en machtige God te ontvangen. Toen wij in de Buissonnets aankwamen, popelde ik om mijn schoenen uit de schoorsteen te gaan halen : dat oude gebruik had ons al zoveel plezier bezorgd in onze kinderjaren dat Celine voort wou gaan om mij als een klein kind te behandelen, omdat ik de kleinste van het gezin was. Papa vond het dan fijn om te zien hoe blij ik was en mijn vreugdekreten te horen, elke keer als ik weer een cadeautje uit mijn betoverde schoenen te voorschijn haalde. En de vrolijkheid van mijn geliefde koning maakte mijn geluk nog veel groter!

Maar Jezus wilde mij laten zien dat ik mijn gebreken uit mijn kindertijd moest afleggen en nam daarom ook de onschuldige pretjes daarvan weg. Hij vond goed dat papa, die moe was na de nachtmis, het vervelend vond toen hij mijn schoenen in de schoorsteen zag staan. Hij zei toen deze woorden die mij door de ziel sneden : "Vooruit dan maar, gelukkig dat dit het laatste jaar is! ... " Ik ging net de trap op om mijn hoed af te doen. Celine, die wist hoe gevoelig ik was, zag de tranen in mijn ogen blinken en had zelf ook wel willen huilen, want zij mocht mij erg graag en begreep wel waarom ik verdriet had. "O Thérèse, zei ze, kom niet naar beneden, het zou je te veel verdriet doen als je nu meteen in je schoenen keek".

Maar Thérèse was niet meer dezelfde. Jezus had haar hart veranderd! Ik drong mijn tranen terug, kwam vlug de trap af en terwijl

ik het bonzen van mijn hart probeerde te bedwingen, pakte ik mijn schoenen, zette die voor papa en trok er met het gelukkig gezicht van een koningin heel vrolijk alle spullen uit te voorschijn. Papa lachte, hij was ook weer opgewekt en Celine dacht dat zij droomde ... Gelukkig was het een plezierige werkelijkheid! De kleine Thérèse had de ziele kracht teruggevonden die zij met vier en een half jaar verloren had en zij zou die behouden voor altijd ...

In deze nacht van licht begon de derde periode van mijn leven, de mooiste van allemaal, het meest vervuld met de genaden van de hemel... In een oogwenk bracht Jezus het werk tot stand dat ik in tien jaren tijd niet had kunnen klaarkrijgen en Hij stelde zich tevreden met mijn goede wil waaraan het mij nooit had ontbroken. Net als zijn apostelen mocht ik zeggen : "Heer, ik heb de hele nacht gevist zonder iets te vangen".(Lc.5,4-10) Barmhartiger nog voor mij dan Hij het destijds was voor zijn leerlingen, wierp Hij zelf het net uit en Hij haalde het op, vol met vis ... Hij maakte een zielenvisser van mij. Ik voelde een groot verlangen in mij opkomen om te arbeiden aan de bekering van de zondaars. Dat verlangen had ik tot dusver nooit zo levendig gevoeld ... In één woord, ik voelde de liefde in mijn hart binnenkomen, tegelijk met de behoefte om mijzelf op de laatste plaats te stellen, om anderen plezier te doen. En sindsdien was ik heel gelukkig! ...

4. Vragen voor de uitwisseling in groep:

De liefde van Jezus en het meelijden van de Heer met de fragiliteit van Thérèse, maken van Thérèse een moedige en sterke vrouw. Ze mag nu op weg gaan. Haar reuzentocht begon.

- Welke zijn je fragiliteiten? Waar ben je gekwetst in het leven? Durf je de waarheid zeggen over jezelf?
- Wil je je laten doen door de Heer? Wil je in je leven, in je fragiliteit de aanwezigheid van God die sterk en moedig maakt, aanvaarden?
- Theresia zie dat dan haar reuzentocht begon. Welk is je opdracht? Is je reuzentocht al begonnen
- Zien we de tekens die de Heer ons in ons dagelijks leven geeft?